

Un incert 1995, fill del 94

El panorama pel 1995 és incert. La successió d'escàndols i derrotes electorals fa que González comence l'any més que esgotat, recolzat asmàticament sobre un Pujol que qualsevol dia pot dir prou. La crisi socialista no ajuda, però, a veure un horitzó més favorable en la política estatal. El relleu és incert i no ofereix gaires garanties. I menys encara, vist des de casa nostra.

L'any 1994 serà difícil d'oblidar. Han passat massa coses com per dir que ha estat un any més. Fets massa importants i, sovint, amargs. El constant desprestigi de la política és sens dubte una realitat. En imatges, aquest any passat ha estat molt significatiu. Han caigut els símbols del diner fàcil i amb ells, l'alegria cega i inconscient que ha fet del diner un valor a idolatrar, arraconant la resta de valors més útils per la convivència i més necessaris per fer progressar la societat. Ha caigut també la virginitat de l'estat, la prepotència de la seua infal·libilitat. La Guàrdia Civil, el Banc d'Espanya i, en les últimes setmanes, els responsables de la seguretat de l'estat han quedat clarament en evidència. La primera conseqüència del cas GAL, més enllà de les polítiques que puga tenir, és que dessacralitza l'estat. L'estat també pot ser corruptible i corruptor, com qualsevol altre poder.

Això no és tot. Ha existit: corrupció, negligència i trencament dels principis democràtics. Però, també, ha existit una remor turbulenta de fons. L'allau constant de demagògies, arbitrietats i paraules massa fàcils són, també, raons per a la reflexió. Caure en el desànim seria una solució massa fàcil. Es fa més necessària que mai la reflexió i la serenitat. Davant d'aquest panorama dir que s'ha acabat la transició no és del tot exacte, sobretot perquè en aquest país —i en el conjunt de l'estat— la transició se sap quan va començar però ningú no es posa d'acord a dir quan acaba, i a hores d'ara sembla difícil que s'hi arribi a un consens. I menys encara quan alguns dels hereus ja en demanen una segona.

El panorama pel 1995 és incert. La successió d'escàndols i derrotes electorals fa que González comence l'any més que esgotat, recolzat asmàticament sobre un Pujol que qualsevol dia pot dir prou. La crisi socialista no ajuda, però, a veure un horitzó més favorable en la política estatal. El relleu és poc encoratjador. I menys encara, vist des de casa nostra. La constant aparició de comportaments de regust franquista fan el PP vulnerable com a alternativa, abans de consumir-se, sobretot, perquè en el seu haver només té el fracàs del seu opositor.

El 95 ens entra de ple en una nova etapa, que no per nova vol dir que haja de ser millor. La incertesa política, que arrossega a la incertesa econòmica, fa preveure encara més turbulència. En aquest sentit, el 95 serà hereu del 94. Miquel Roca, una de les figures que

canvia amb el canvi d'any, deia en el seu comiat com a parlamentari al Congrés que són temps d'"inquietud i de temor" i demanava que en l'escenari polític espanyol prevalguera el diàleg, el respecte, el pluralisme, la tolerància i la convivència. No eren paraules retòriques. El temps que dure el Govern González, a hores d'ara no se sap. Pot ser liquidat per Garzón, pot caure per esgotament, o pot acabar quan Pujol decideixi abandonar-lo, però no es pot oblidar que el 1995 té dues dates ja marcades a l'agenda que seran clau. La primera, les municipals i autonòmiques en la majoria de comunitats, que seran un termòmetre definitiu de la temperatura política. Però també hi ha una segona data: l'1 de juny, quan Espanya presidirà la UE. Si en un principi aquest podia significar un flotador que ajudara González a arribar fins a 1996, les informacions dels GAL poden canviar aquestes previsions. Les revelacions sobre les clavegueres de l'estat també han posat González en una difícil situació al cor d'Europa. I el seu reflex en l'economia, encara més. El 1995 pot simbolitzar per als socialistes que els errors, a la curta o a la llarga, s'acaben pagant.

Malgrat la complexitat de la situació política, benvingut siga el 1995, amic lector, encara que no porte un pa sota el braç.